

תת"ע 6147/01/18 - מדינת ישראל נגד סאמי חבש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6147-01-18 מדינת ישראל נ' חבש
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמי חבש

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

השתלשלות העניינים

1. עסקינן בהודעת תשלום קנס בגין עבירה של הפרעה או סיכון לתנועה, בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. על פי הטענה העובדתית, ביום 15.05.17 בשעה 00:30 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי, ונסע בכביש בגין לכיוון צפון, וסטה מנתיב נסיעתו, דבר שגרם להפרעה או סיכון לתנועה.
3. הנאשם ביקש להישפט ובמועד הדיון כפר במיוחס לו וטען כי הוא השתלב בנסיעה לכביש בגין צפון ממחלף שערי צדק, המשיך בנסיעה בנתיב הימני, ובשלב מסוים הבחין כי ישנו מחסום משטרתי וניידת משטרה שחסמה את נתיב הנסיעה ולפיכך הוא אותת ועבר לנתיב האמצעי. לטענת הנאשם, כאשר חלף על פני השוטר שעמד במחסום הוא העיר לו "תראה מה עשית" ואז השוטר הורה לו לעצור את רכבו וכך נולד כתב האישום שלפנינו.
4. בהתאם לכך, הדיון נקבע לשמיעת הראיות בפניי.

הראיות

5. מטעם המאשימה העיד השוטר סמ"ר ברוך דורון (להלן: "השוטר") אשר ערך לנאשם את הדו"ח;

ומטעם הנאשם העיד הנאשם לבדו.

6. לטענת השוטר, במהלך פעילות שהתבצעה באותו הלילה, הוצב מחסום בכביש בגין צפון לפני מחלף קריית משה. בכביש בן שלושה נתיבים, הוצבה ניידת אחת בנתיב הימני וניידת אחרת הוצבה בנתיב השמאלי. השוטר הסביר כי כתוצאה מהצבת המחסום נגרם עיכוב לתנועה ונוצר פקק יזום במקום.
7. השוטר טוען כי במקום נוצרו 2 טורים של מכוניות ולפתע הבחין ברכב הנאשם מגיע בנסיעה מהנתיב הימני, עוקף את שירת הרכבים שהמתינה במקום, ובסמוך לפני הניידת הוא סטה מהנתיב הימני והשתלב בנתיב הנסיעה האמצעי וגרם למשאית שהייתה במקום לבלום "נוצרו 2 טורים של רכבים במהלך עצירת הרכבים ראיתי רכב יונדאי שביצע עקיפה יצא מהשורה ועקף את הפקק שנוצר ומטרים לפני הניידת שלי בנתיב ימני סטה מהנתיב וחזר כאשר הוא קרוב למשאית שהייתה בתור וגרם למשאית לבלום" (עמ' 4, ש' 13-16).
8. עוד טען השוטר כי גם לאחר שנאשם נעצר והתבקש להציג את רישיונות הוא לא הביע התנצלותו אלא צעק עליו והלין על כך שפעילות המשטרה גרמה להיווצרות פקק במקום.
9. הנאשם העיד בפניי כי הוא הגיע כאמור מאזור מחלף שערי צדק לכביש בגין ולאחר השתלבותו המשיך בנסיעה בנתיב הימני אשר לא היה חסום לתנועה עד שלפתע הבחין בניידת המשטרה אשר חסמה את הנתיב ולפיכך הוא עבר לנתיב הסמוך וזאת לאחר שאותת כנדרש והדבר התאפשר לו לעשות כן.
10. הנאשם הודה בפניי כי ראה שהנתיבים הסמוכים פקוקים אולם מאחר ונתיב הנסיעה הימני אשר בו נסע היה פנוי הוא בחר להמשיך בנסיעה באותו נתיב עד שהגיע למחסום.

דין והכרעה

סטייה מנתיב נסיעה

11. תקנה 40 (א) לתקנות התעבורה קובעת, כדלקמן:
- "לא יסטה נוהג רכב מנתיב נסיעתו אם עלול הדבר לגרום להפרעה או סיכון".**
12. על המאשימה הנושאת בנטל ההוכחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם סטה מנתיב נסיעתו באופן שגרם הפרעה או סיכון, וכי העובדות והראיות אינן מתיישבות עם מסקנה הגיונית אחרת כלשהי, זולת אשמת הנאשם. לעומת זאת, הנאשם, די לו בכך שיצביע על ספק סביר ויראה כי גרסתו הינה אפשרות מתקבלת על הדעת, שיש לה אחיזה בחומר הראיות ושאיננה בבחינת השערה נטולת בסיס בראיות או אפשרות תיאורטית גרידא (ראה: י. קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, חלק רביעי, עמ' 1674-1681).
13. הנאשם העיד כי הוא השתלב לכביש בגין ממחלף שערי צדק והמשיך בנסיעה בנתיב הימני אשר היה פנוי. הנאשם הודה כי הבחין בפקק התנועה שהיה בשני הנתיבים הסמוכים. לטענתו, בחר להמשיך בנסיעה בנתיב הימני עד שהגיע לחסימה שנעשתה על ידי ניידת המשטרה ובאותו שלב אותת ועבר לנתיב הסמוך כשהדבר התאפשר לו לעשות כן וזאת מבלי לגרום להפרעה או סיכון.

14. מעדותו של השוטר עולה כי העבירה מושא כתב האישום נולדה מאחר והשוטר סבר כי הנאשם פעל שלא כדין תוך שהוא עוקף את שיירת הרכבים שהמתינה בטור המכוניות שעמדו בנתיבים הסמוכים לקראת המחסום. כאשר נשאל בחקירתו הנגדית מדוע הוא סבור כי הנאשם עשה זאת בכוונה, השיב: **"לפי מה שאני רואה גם אם אדם עושה עבירה בשוגג גם אם לא בכוונה עקפת. אתה חושב שזמנך חשוב יותר משל אחרים. יש לי סמכות לעכב את התנועה בשל הפעילות. החלטת לעקוף את הרכבים האחרים כי חשבת שזמנך יותר חשוב"** (עמ' 5, ש' 13-15).
15. אין מחלוקת כי במקום היה פקק תנועה אשר גרם להאטה בתנועת הרכבים עד כדי עצירה. בנסיבות אלה, לא ברור כיצד המשאית בלמה והאם היה בכך משום הפרעה לתנועה. הנאשם העיד כי "שמתי וינקר בזמן שנתת לתנועה להמשיך. הוא היה במצב עמידה. עשיתי הכל מסודר. הייתי נוסע לכן היה לי קל להיכנס קדימה" (עמ' 5, ש' 18-19).
16. נסיבותיו של מקרה זה שונות ממצב בו קיים פקק תנועה לנוסעים ישר והנהג נוסע בנתיב הפונה ימינה במטרה לעקוף את הפקק ולהידחף בפתאומיות לראש הטור בנתיב המוביל לנסיעה בכיוון ישר.
- הנסיבות הנ"ל מעידות על תופעה בריונית של ניצול המרווח הצר בין המכוניות בנתיב הפונה לכיוון ישר תוך נסיעה רצופה בנתיב הפונה ימינה במטרה לעקוף את הפקק ולהידחף.
- בעניינו, הנאשם נסע בנתיב הימני כאשר טור המכוניות היה בנתיבים הסמוכים מוביל לאותו כיוון נסיעה, ולא הייתה שום הוראה האוסרת נסיעה רצופה של הנאשם בנתיב בו נסע עד שהגיע למחסום.
17. מעדותו של הנאשם עולה גרסה הגיונית ואפשרית, ולאחר ששמעתי את העדויות נותר בליבי ספק אם בוצעה על ידו עבירה ובהינתן כי הוא עבר לנתיב האמצעי כדי להמשיך בנסיעה עקב החסימה, תוך שהוא מאותת בזירות, לא ניתן לומר כי הייתה סטייה מצדו אשר גרמה לסיכון או להפרעה.
18. מן הראוי כי הנאשם ייחנה מספק זה ולכן אני מזכה אותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

סוף דבר

19. **לאור האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ח, 24 אפריל 2018